

Til § 5.

Den af indenrigsministeriet under 22. januar 1947 nedsatte kommission har i sin betænkning vedrørende apotekervæsenet foreslået, at der i en eventuel ny lov om apotekervæsenet gennemføres en ændring af § 5 i tandlæge-loven, således som denne er ændret ved den nævnte lov af 30. marts 1942; ved forslaget vil den tandlægerne tilkommende ret til at blande og dispensere lægemidler til anvendelse for deres patienter blive ophævet.

Kommissionen oplyser i bemærkningerne til forslaget til nævnte bestemmelse, at denne har været genstand for orienterende drøftelser med repræsentanter for Danmarks Tandlægehøjskole og Tandlægeforeningen. Kommissionen mener ikke, at det er påkrævet at bibeholde dispenseringsretten under hensyn til, at denne ikke i de senere år har været benyttet i praksis.

Ministeriet kan tiltræde det af kommissionen anførte og stiller forslag i overensstemmelse hermed, hvorved bemærkes, at man ved redaktionelle ændringer har forenklet kommissionens forslag noget.

Til § 6.

Forslaget svarer til tandlæge-lovens § 6.

Til § 7.

Der findes to kategorier af tandteknikere, nemlig de såkaldte konditionerende tandteknikere og de praktiserende tandteknikere. De konditionerende tandteknikere eller laborieteknikere er enten selvstændige erhvervsdrivende med laboratorier, der arbejder i forretningsforbindelse med tandlæger eller andre, eller ansatte på sådanne laboratorier eller på laboratorier iøvrigt, hvor ejeren kan være tandlæge, tandtekniker, almindelig næringsdrivende o. s. v. De praktiserende tandteknikere udøver selvstændig virksomhed indenfor det område, som ikke i henhold til § 3 i tandlæge-loven udtrykkeligt er forbeholdt tandlægerne. Denne virksomhed består hovedsagelig i forfærdigelse og tilpasning på klienterne af aftagelige tænder og tandsæt.

Ved den gældende lovs § 7, stk. 1, er det forbudt personer, der ikke er læger eller tandlæger, at reklamere med, at de iværksætter bedøvelse eller udfører tandbehandling, der forudsætter bedøvelse, og ved lovens § 7, stk. 2, er der tillagt sundhedsstyrelsen beføjelse til at forbyde enhver reklamering — uanset hvem der iværksætter den — med de i bestemmelsen nævnte for-

mer for tandbehandling, tandindsætning og tandmidler, som sker ved skiltning, bekendtgørelse i blade, gratis udlevering af brochurer eller på anden sådan måde, forsåvidt reklamen er egnet til at bibringe almenheden urigtig opfattelse med hensyn til behandlingen eller midlets virkning.

Sundhedsstyrelsen har indstillet, at der søges gennemført en ændring af de fornævnte regler om reklamering.

Den gældende regel i § 7, stk. 1, har ikke været tilstrækkelig til at hindre en meget omfattende reklamering fra praktiserende tandteknikers side med bedøvelse og behandling under bedøvelse, idet tandteknikerne i vidt omfang har samarbejdet med læger eller tandlæger, der har været berettigede til at udføre bedøvelse, men som har stået udenfor lægeforeningen og tandlægeforeningen og derfor ikke har været bundet af disse foreningers kollegiale vedtægter, hvorefter det er medlemmerne forbudt at samarbejde med praktiserende tandteknikere, ligesom vedtægterne fastsætter snævre grænser for omfanget af lægers og tandlægers reklameringsret.

Udviklingen har navnlig i de senere år medført en overhåndtagende reklamering fra praktiserende tandteknikers side med specielle metoder og behandlingsformer, hvis værdi publikum ikke har mulighed for at bedømme.

Til vejledning af publikum på disse områder kræves en faglig indsigt, som tandteknikerne ikke er i besiddelse af, ligesom det må anses for uheldigt, at den nævnte reklamering — i strid med bestræbelserne for at bevare de naturlige tænder — i for vidt omfang lægger vægten på fjernelsen af disse og indsætning af protese i stedet.

Den stedfindende annoncering må i det hele anses for stridende mod den almindelige opfattelse af spørgsmålet om reklamering med lægemidler i videre forstand, som har fundet udtryk i regulerende bestemmelser bl. a. i apotekerloven.

Det foreslås derfor, at det forbydes *enhver* at reklamere med tandbehandling eller iværksættelse af bedøvelse i anledning af sådan behandling. Det skal dog være tilladt at tilkendegive sig som udøver af sådan virksomhed ved reklamering med navn, stilling, — herunder om, at man fremstiller og indsætter kunstige tænder — adresse og træffetid, ligesom det skal være tilladt at udstille genstande og billedmateriale i umiddelbar forbindelse med lokalerne for den pågælden-